

УГОДА

між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Словенія про міжнародне автомобільне сполучення

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 29.10.2001 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 28.11.2002 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ: 05.12.2007 р.

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Словенія, надалі - Договірні Сторони,

бажаючи сприяти розвитку економічних і торговельних відносин, а також спрощенню перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між територіями обох країн і транзитом через них,

домовились про таке:

I. Сфера застосування

Стаття 1

Положення цієї Угоди застосовуватимуться при здійсненні міжнародних перевезень пасажирів і вантажів транспортними засобами, зареєстрованими на території однієї з Договірних Сторін, між територіями України і Республіки Словенія, транзитом через їхні території, а також при здійсненні перевезень до або з третіх країн.

II. Визначення

Стаття 2

З метою цієї Угоди:

а) термін "перевізник" означатиме фізичну або юридичну особу, яка в Україні або Республіці Словенія уповноважена, відповідно до національного законодавства і правил, здійснювати міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом за наймом, або за плату, або за власний рахунок;

б) термін "пасажирський транспортний засіб" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, зареєстрований в одній з Договірних Сторін, який має понад 8 місць для сидіння, без урахування місця водія;

в) термін "вантажний транспортний засіб" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, зареєстрований в одній з Договірних Сторін, який за своєю конструкцією призначений і використовується для перевезень вантажів. Цей термін поширюється також на причеп (незалежно від країни його реєстрації), який приєднаний до вантажного транспортного засобу і напівпричіп (незалежно від країни його реєстрації), який транспортується тягачем;

г) термін "регулярні пасажирські перевезення" означатиме перевезення пасажирів з визначеною частотою за визначеним маршрутом, при яких пасажири можуть сідати в транспортний засіб і залишати його на визначених пунктах посадки/висадки;

д) термін "човникові перевезення" означатиме повторювані перевезення попередньо сформованих груп пасажирів з визначеного місця відправлення до визначеного місця призначення в прямому і зворотному напрямках. Кожна група пасажирів, що перевозяться в прямому напрямку, під час іншого перевезення, яке відбувається пізніше, перевозиться у зворотному напрямку до місця відправлення. Місце відправлення і місце призначення означатимуть відповідно місце, де починається і де закінчується перевезення.

Човникове перевезення повинно включати розміщення пасажирів в місці призначення і, при необхідності, протягом перевезення.

Перше перевезення в зворотному напрямку і останнє перевезення в прямому напрямку відбувається без пасажирів;

є) термін "випадкове перевезення" означатиме перевезення, яке не відповідає умовам здійснення регулярного перевезення і умовам здійснення човникового перевезення.

Періодичність і кількість перевезень не впливає на класифікацію перевезення як випадкового.

III. Пасажирські перевезення

Стаття 3

1. Регулярні перевезення між двома країнами або транзитом через їхні території здійснюються на підставі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.
2. Кожний компетентний орган видаватиме дозвіл на ту частку маршруту, яка проходить через територію його країни.
3. Заявка на отримання дозволу готується компетентним органом країни реєстрації перевізника і передається компетентному органу іншої Договірної Сторони.

Форма заявки і перелік супроводжуваних документів, строк дії дозволу і умови виконання перевезення затверджуються Змішаною Комісією, створеною відповідно до Статті 14.

4. Рішення про надання дозволу або відмову від надання дозволу приймається в строк до трьох місяців, якщо немає особливих обставин.
5. Зміни в умовах здійснення перевезень або анулювання перевезення повинні бути узгоджені компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 4

Човникові перевезення між двома країнами і транзитом через їхні території здійснюються на підставі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 5

1. Випадкові перевезення між територіями обох країн або транзитом через їхні території здійснюються на підставі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін, за винятком перевезень, наведених нижче:

а) група пасажирів того самого складу перевозиться тим самим транспортним засобом протягом перевезення, яке починається і закінчується в місці відправлення;

б) перевезення, яке здійснюється в прямому напрямку з пасажирами і в зворотному напрямку без пасажирів;

в) перевезення, яке в прямому напрямку здійснюється без пасажирів і в зворотному напрямку з пасажирами. При цьому ці пасажирі були раніше відвезені тим самим перевізником до території країни Договірної Сторони, звідки вони повертаються до країни реєстрації перевізника.

2. Дозволу не потрібно при заміні несправного пасажирського транспортного засобу іншим.

3. Змішана Комісія, створена відповідно до Статті 14, має право збільшити перелік категорій випадкових перевезень, які не потребують дозволів.

4. Заявка на отримання дозволу готується компетентним органом країни реєстрації перевізника і передається компетентному органу іншої Договірної Сторони.

Форма заявки і перелік супроводжуючих документів затверджуються Змішаною Комісією, створеною відповідно до Статті 14.

Рішення про надання дозволу або відмову від надання дозволу приймається в строк до одного місяця, якщо немає особливих обставин.

5. Компетентні органи Договірних Сторін видаватимуть дозвіл на ту частину маршруту, який проходить через їхню територію.

6. Дозвіл на виконання перевезення не може бути переданий іншому перевізнику.

7. При здійсненні випадкових перевезень, які не потребують наявності дозволів, в автотранспортному засобі повинен бути подорожній лист (формуляр), оформлений відповідно до положень угоди ASOR.

8. Компетентні органи Договірних Сторін можуть щорічно передавати один одному узгоджену кількість бланків дозволів для виконання випадкових перевезень пасажирів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видає цей дозвіл.

IV. Вантажні перевезення

Стаття 6

1. Перевезення вантажів, відповідно до цієї Угоди, за винятком перевезень, зазначених в статті 7 цієї Угоди, здійснюватимуться вантажними транспортними засобами з причепами або без них, або тягачами з напівпричепами на основі дозволів, які видані компетентними органами Договірних Сторін.

2. Кожний окремий дозвіл дає право на здійснення одного рейсу в прямому і зворотному напрямках, якщо інше не обумовлено в самому дозволі.

3. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному взаємно узгоджену на основі паритету кількість бланків дозволів на перевезення вантажів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видає дозвіл.

4. Компетентні органи Договірних Сторін відповідно до Статті 13 узгоджуватимуть між собою квоту, категорії, умови використання дозволів і порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 7

1. Дозволів не потрібно для:

- а) перевезення експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарок і виставок;
- б) перевезення з некомерційною метою до пунктів призначення і в зворотному напрямку майна, обладнання, тварин, призначених для проведення театральних, музичних, фільмових, спортивних або циркових вистав, ярмарок чи свят, кінозйомок, а також для запису радіо- і телевізійних передач;
- в) перевезення тіл або праху померлих;
- г) перевезення пошти;
- д) перевезення пошкоджених або несправних транспортних засобів;
- є) перевезення бджіл і мальків риб;
- ж) перевезень медикаментів і медичного обладнання, необхідного для надання екстреної допомоги, особливо в разі стихійного лиха необхідності надання гуманітарної допомоги;
- з) перевезень вантажів транспортними засобами, загальна вага яких разом з причепом не перевищує 6 тонн, або допустима вантажопідйомність, включаючи причеп, не перевищує 3,5 тонни.

2. Винятки, передбачені підпунктами "а" і "б" пункту 1 цієї статті дійсні тільки в тому випадку, коли вантаж підлягає поверненню до країни реєстрації вантажного транспортного засобу, або якщо він перевозиться на територію третьої країни.

3. У випадку перевезень, згаданих в пункті 1 цієї статті, водій транспортного засобу повинен мати документи, що чітко підтверджують належність перевезення до одного з вищезгаданих видів.

4. Змішана Комісія, створена відповідно до положень Статті 14, може вносити зміни до переліку видів перевезень, які не потребують наявності дозволів.

V. Інші положення

Стаття 8

1. Кожна Договірна Сторона зобов'язується не застосовувати до транспортних засобів, зареєстрованих на території іншої Договірної Сторони, вимоги, щодо їх ваги і габаритів, більш обмежуючі, ніж ті, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на своїй власній території.

2. Якщо габарити або вага транспортного засобу однієї з Договірних Сторін, що прямують з вантажем або без нього, перевищують встановлені на території іншої Договірної Сторони норми, а також при перевезеннях небезпечних вантажів перевізник повинен отримати, крім звичайного дозволу, спеціальний дозвіл компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони до в'їзду на її територію.

3. Якщо згаданий в пункті 2 цієї статті дозвіл передбачає рух транспортного засобу визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись цим маршрутом.

Стаття 9

1. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін між двома пунктами, розташованими на території іншої Договірної Сторони, заборонено, якщо на це немає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін з території іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої країни або в зворотному напрямку заборонено, якщо на це немає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

Стаття 10

1. Перевезення, які здійснюються транспортними засобами, зареєстрованими на території однієї з Договірних Сторін і які тимчасово виконують перевезення на території іншої Договірної Сторони згідно умов цієї Угоди, взаємно звільняються на основі паритету від сплати всіх податків, пов'язаних з володінням, реєстрацією і використанням транспортних засобів, а також дорожніх зборів і інших спеціальних податків, пов'язаних із здійсненням транспортних операцій.

2. Звільнення, передбачені пунктом 1 цієї статті, не поширюватимуться на податки або збори, пов'язані із використанням окремих мостів, тунелів, поромів, доріг, ділянок доріг або видів доріг. Ці податки і збори стягуються з перевізників обох Договірних Сторін на недискримінаційній основі.

3. Звільнення, передбачені пунктом 1 цієї статті, також не поширюватимуться на податки на додану вартість, митні та акцизні збори на паливо, що знаходиться в ємностях транспортних засобів, за винятком:

а) палива, яке міститься в стандартних ємностях, встановлених заводом-виробником, передбачених для кожної моделі транспортного засобу, які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна. Це також поширюватиметься на паливо, яке міститься в стандартних ємностях, встановлених на причепах і напівпричепах і передбачених виключно для роботи рефрижераторів;

б) мастильних матеріалів у кількості, необхідній для використання під час перевезення;

в) запасних частин і інструментів, передбачених для ремонту транспортного засобу, який виконує міжнародне перевезення.

4. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з країни, або знищені, або здані в порядку, який встановлено діючим на території відповідної Договірної Сторони законодавством.

Стаття 11

Перевізники і екіпажі транспортних засобів однієї Договірної Сторони повинні дотримуватися положень законодавства іншої Договірної Сторони під час виконання перевезень на території останньої Договірної Сторони.

Стаття 12

1. Якщо перевізник однієї Договірної Сторони порушить на території іншої Договірної Сторони будь-яке положення цієї Угоди, компетентний орган Договірної Сторони, на території якої мало місце порушення, може без застосування будь-яких законних санкцій, які мають застосовуватися на її території, інформувати першу Договірну Сторону про обставини порушення.

2. У випадку будь-яких порушень, згаданих в пункті 1 цієї статті, компетентний орган Договірної Сторони, на території якої сталося порушення, може просити компетентний орган іншої Договірної Сторони:

а) зробити попередження перевізнику разом з повідомленням, що будь-яке наступне порушення може призвести до відмови у в'їзді його транспортних засобів на територію першої Договірної Сторони, на такий період, який може бути встановлений відповідно до національного законодавства, або

б) повідомити згаданого перевізника, що в'їзд його транспортного засобу на територію першої Договірної Сторони заборонено тимчасово або назавжди відповідно до національного законодавства.

3. Компетентний орган Договірної Сторони, який отримав будь-яке з цих повідомлень, вживатиме відповідні заходи і інформуватиме про це компетентний орган іншої Договірної Сторони у можливо стислі строки.

Стаття 13

1. Компетентними органами, відповідальними за застосування цієї Угоди, є:

з боку України - Міністерство транспорту;

з боку Республіки Словенія - Міністерство транспорту.

2. Компетентні органи Договірних Сторін підтримуватимуть постійні контакти для вирішення будь-яких питань, що можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

Стаття 14

1. З метою забезпечення ефективного застосування цієї Угоди створюється Змішана Комісія, яка складатиметься з представників компетентних органів Договірних Сторін і експертів, призначених ними.

2. Ця Змішана Комісія розглядатиме питання в галузі міжнародних автомобільних перевезень, які представляють взаємний інтерес, і вирішуватиме будь-які спірні питання, які можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

3. Ця Змішана Комісія збирається на прохання однієї з Договірних Сторін.

Стаття 15

1. Ця Угода набуває чинності на тридцятий день після дати отримання по дипломатичних каналах останнього повідомлення про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття нею чинності.

2. Ця Угода укладається на невизначений строк і діятиме до закінчення шести місяців з дня, коли одна з Договірних Сторін проінформує по дипломатичних каналах іншу Договірну Сторону про своє бажання денонсувати її.

Засвідчуючи наведене, належним чином уповноважені Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Словенія підписали цю Угоду.

Вчинено 29 жовтня 2001 року в м. Києві в двох примірниках українською, словенською і англійською мовами, при цьому всі тексти автентичні.

У випадку будь-яких розбіжностей в тлумаченні цієї Угоди перевага надається тексту англійською мовою.

**За Кабінет Міністрів
України**

**За Уряд
Республіки Словенія**